

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ ระเบียบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วน รอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาทางด้านภาษา ตลอดจนศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ภาษาไทยจึงมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น นอกจากนี้ภาษาไทยยังช่วยพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข¹

การอ่าน คือการรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือหนังสือโดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นว่าคุณเขียนตั้งใจจะแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง ลำดับขั้นตอนของการอ่านจะเริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มและเรื่องราวแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่ง หรือในตอนหนึ่ง หรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละตอนเป็นลำดับ ²

¹ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544, คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์, 2545), หน้า 3.

² สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์, การอ่านทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2534), หน้า 8.

วรรณิ โสมประยูร¹ ได้แบ่งประเภทการอ่าน เพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะทางภาษาได้สะดวกและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) การอ่านออกเสียงแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การอ่านร้อยแก้ว
2. การอ่านร้อยกรอง
3. การอ่านทำนองเสนาะ

2) การอ่านในใจแบ่งได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น อ่านตำรา
2. การอ่านจับใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง เช่น บทความ
3. การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์
4. การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ เช่น แนววิธีประกอบอาหารอ่าน

คู่มือการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า

5. การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์สำคัญ

6. การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหา ข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย สำหรับ

เลือกแนวปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา

7. การอ่านแบบคร่ำวๆ เพื่อการสังเกตและจดจำ เช่นอ่านชื่อสถานที่ต่างๆ

ด้วยตระหนักในความจริงว่า การอ่านเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลทุกระดับ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษา เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลินของผู้คนทุกเพศทุกวัยทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านมีหูตากว้างไกลทันต่อความเคลื่อนไหวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นผู้มีความรู้ในสังคม ช่วยยกฐานะของสังคม และช่วยผลักดันประเทศชาติให้ก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

ความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และจนกระทั่งถึงวัยชราปัจจุบันการอ่านเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การอ่านถือว่าเป็นปัจจัยที่ 5 นอกจากปัจจัยที่ 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค โลกทุกวันนี้เป็นโลกาภิวัตน์ คือเป็นโลกที่มีการสื่อสารติดต่อกันได้ทั่วโลก เป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร มนุษย์ที่อาศัยอยู่กันคนละประเทศอยู่ห่างไกลกันคนละซีกโลก ถึงแม้ว่าจะแตกต่างกันทั้งภาษา และเชื้อ

¹วรรณิ โสมประยูร, การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2537), หน้า 127.

ชาติ แต่ข้อมูลและการสื่อสารจะสามารถส่งถึงการได้อย่างรวดเร็วโดยผ่านสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และโดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เหล่านี้มีประโยชน์ต่อผู้อ่านในการนำไปใช้ เพื่อเป็นคติเตือนใจ แก้ปัญหาและพัฒนาตนเองทั้งด้านการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพ ครอบครัวยุค การดำเนินชีวิตประจำวัน อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และนำไปใช้ในการพัฒนาสังคมอันจะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า¹

นอกจากนี้ แวมยุรา เหมือนนิล² ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำเร็จของการอ่านว่า "การอ่านทำให้คนเป็นคนที่สมบูรณ์" และ สเตรง (Strang) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการอ่านไว้ว่า "การอ่านคือถนนแห่งการเรียนรู้" การศึกษาทุกอย่างต้องอาศัยการอ่าน ปัจจุบันในสภาพชีวิตจริงต้องใช้การอ่านจึงจะอยู่ในสังคมอย่างมีความทัดเทียม และย่ำว่ายิ่งอ่านมากก็ยิ่งเรียนรู้มาก

ยังมีการสรุปประโยชน์ของการอ่านเอาไว้ได้เป็นหัวข้อต่างๆโดย อ้างอิงจากเอกสารของกรมวิชาการเรื่อง ประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน³ ดังนี้

ส่วนที่จำเป็นระดับพื้นฐาน

1. การอ่านเป็นการเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้ เพราะการอ่านจะนำซึ่งความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพในทางธุรกิจ ถ้ามีนิสัยชอบอ่านหนังสือและทราบความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจ
2. การอ่านเปิดโอกาสให้คนมีอิสระเสรีภาพตามสิทธิมนุษยชน ไม่ถูกครอบงำในทางความคิด สามารถใช้สิทธิและเสรีภาพของตนเองในการแสดงความคิดเห็นได้ในขอบเขตของกฎหมายและประเพณีของสังคมได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง

ส่วนที่จำเป็นต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิต

1. การอ่านจะเสริมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต ทำให้บุคคลสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองได้
2. การอ่านทำให้เกิดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตนและสิ่งแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่จะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ดี และกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวได้

¹ จวีวรรณ คูหาภินันท์, การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน, (กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ, 2542), หน้า 121-122.

² แวมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก, 2541), หน้า 23.

³ กรมวิชาการ, การศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว, 2544), หน้า 8.

3. การอ่านจะช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันโดยสันติ หนังสือที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล จะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทำให้เกิดความสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ¹ ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการอ่านไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาสติปัญญาให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
2. ทำให้มีความรู้ในวิชาการต่างๆ
3. ทำให้มีความรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์
4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้
5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน
6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน
7. ทำให้ชีวิตมีการพัฒนาเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี

ประพฤติชอบ

8. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเสริมบุคลิกภาพ

หากจะกล่าวเฉพาะแง่ของประโยชน์ในด้านของสังคมและคุณภาพชีวิตนั้น ได้สรุป แนวความคิดของประโยชน์ในการอ่านของทั้งสองด้าน² ไว้ดังนี้

ด้านสังคม

1. การอ่านจะเสริมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้ เพราะการอ่านจะ นำมาซึ่งความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพทางธุรกิจ ถ้ามีนิสัยชอบอ่าน หนังสือและทราบความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจ

2. การอ่านเปิดโอกาสให้คนมีอิสระเสรีภาพตามสิทธิมนุษยชน ไม่ถูกครอบงำทาง ความคิด สามารถใช้สิทธิเสรีภาพของตนเองในการแสดงความคิดเห็นได้ ในขอบเขตของกฎหมาย และประเพณีของสังคมได้อย่างเหมาะสม ที่ผู้อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง

¹ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, การอ่านเชิงวิเคราะห์, (กรุงเทพมหานคร: เนชั่นมัลติมีเดีย กรุ๊ป, 2546), หน้า 7-8.

² วินัย รอดจ่าย, “หนังสือสำหรับเด็ก” การเขียนและจัดสื่อหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ตะเกียง, 2534), หน้า 32.

ด้านคุณภาพชีวิต

1. การอ่านจะเสริมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต ทำให้บุคคลยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองได้

2. การอ่านทำให้เกิดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตนและสิ่งแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่จะ ช่วยให้บุคคลนั้นปรับตัวได้ดี และกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวได้

3. การอ่านช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันโดยสันติ หนังสือที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลจะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทำให้เกิด ความสุข

จากบทสรุปข้างต้นล้วนเป็นข้อยืนยันได้ว่าการอ่านนั้นจัดเป็นอีกหนทางหนึ่งที่มีได้เพียงยกระดับของปัจเจกบุคคลเพียงอย่างเดียวหากแต่สามารถส่งเสริมและปรับปรุงในระดับของสังคมและคุณภาพชีวิตโดยรวมของประชากรทั้งประเทศได้อีกทางหนึ่งด้วย

เป็นที่น่ายินดีเมื่อพิจารณาจากผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการอ่านของประชากรไทยซึ่งจัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการอ่านของชาวไทยที่ดีขึ้นจากร้อยละ 61.2 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 69.1 ในปี 2548 โดยที่ชายจะมีการอ่านหนังสือมากกว่าหญิง แต่หญิงมีอัตราการเพิ่มของการอ่านหนังสือมากกว่าชาย นอกจากนี้การวิจัยในภาพกว้างดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงปัจจัยสนับสนุนอื่นที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการอ่าน

1. ประชากรในเขตเทศบาลมีการอ่านหนังสือมากกว่าประชากรที่อยู่นอกเขตเทศบาล ทั้งนี้เนื่องจาก มีแหล่งบริการ ร้านจำหน่าย และร้านให้เช่าหนังสืออยู่มากกว่า

2. เมื่อจำแนกการอ่านหนังสือของประชากร ตามวัยต่างๆพบว่า ในปี 2548 วัยเด็กมีการอ่านหนังสือมากที่สุด คือร้อยละ 87.7 รองลงมาคือ วัยรุ่น (ร้อยละ 83.1) วัยทำงาน (ร้อยละ 65.0) และผู้สูงอายุ (ร้อยละ 37.4)

3. หนังสือพิมพ์เป็นหนังสือที่มีคนอ่านมากที่สุด โดยในปี 2548 มีผู้อ่านหนังสือพิมพ์เพิ่มขึ้นจากปี 2546 คิดเป็นร้อยละ 27.6 การอ่านหนังสือประเภทตำราเรียนตามหลักสูตรมีการอ่านลดลง จากร้อยละ 40.0 ในปี 2546 เหลือเพียงร้อยละ 34.4 ในปี 2548 นอกจากนี้หนังสือประเภทนิตยสาร วารสาร เอกสารที่ออกเป็นประจำ ตำราและหนังสือเกี่ยวกับความรู้ก็ยังคงมีการอ่านลดลงเช่นกัน

4. เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านอายุและประเภทของหนังสือนั้นพบว่า วัยเด็ก อ่านหนังสือประเภทตำราเรียนตามหลักสูตรมากที่สุด เนื่องจากยังอยู่ในวัยของการศึกษาภาคบังคับ รองลงมาคือนิยาย การ์ตูน หนังสืออ่านเล่น และตำรา หนังสือเกี่ยวกับความรู้ วัยรุ่น อ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุดถึงร้อยละ 68.9 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 77.5 ในปี 2548 หนังสือพิมพ์

เป็นหนังสือที่วัยทำงานอ่านมากที่สุด คือ มากกว่าร้อยละ 85 ทั้งในปี 2546 และ 2548 หนังสือพิมพ์เป็นหนังสือที่ผู้สูงอายุนิยมอ่านมากที่สุดเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผู้สูงอายุยังมีความสนใจในการอ่านจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในปี 2546 เป็นร้อยละ 1.7 ในปี 2548

5. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการอ่านของประชากรไทย มีหลายประการอ่าน การเลือก รับข้อมูลจากสื่อที่เข้าถึงง่ายกว่าเช่น โทรศัพท์ วิทยุ ราคาของหนังสือ รวมถึงการเข้าถึง แหล่งข้อมูลข่าวสารและประเภทของหนังสือและนิตยสารที่แต่ละกลุ่มเป้าหมายมีความสนใจและ ให้ความสำคัญที่แตกต่างกัน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาด้านการรับรู้ที่สำคัญ และยังเป็นเครื่องมือในการเสาะ แสวงหาความรู้ เป็นรากฐานในการเรียนแต่ละสาขาวิชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์และ ความสามารถของคน การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น การ รู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี¹

การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น คือการอ่านด้วยความเข้าใจ รู้ความหมาย จับใจความ สำคัญได้ การที่ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านนั้น สามารถประเมินได้จากความสามารถในการ เข้าใจ สิ่งที่อ่าน เพราะความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้นเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของกระบวนการอ่าน²

จากประเด็นดังกล่าว งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการอ่าน ของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ว่ามีพฤติกรรมการอ่านอย่างไร รวมทั้งศึกษาถึงปัจจัยเกื้อหนุนและอุปสรรคหรือปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการอ่านของ นิสิตในสถาบันการศึกษาแห่งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
- 1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
- 1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการอ่านนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

¹ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2539), หน้า 1.

² สมุทร เชนะวานิช, **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**, พิมพ์ครั้งที่ 9, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), หน้า 7.

1.3 ขอบเขตการวิจัยและกรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาในบริบทของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จำนวน 420 คน ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่าน และวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริม และปัจจัยที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อพฤติกรรมการอ่านของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

กรอบแนวคิดในการวิจัย

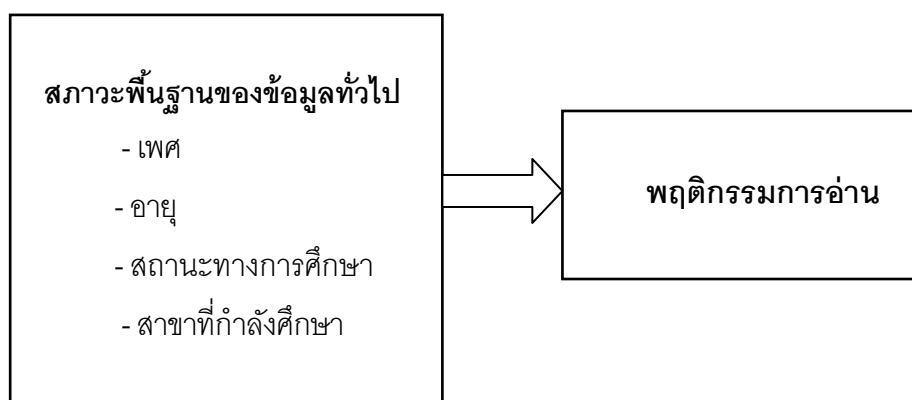
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การอ่านและพฤติกรรมการอ่าน จากนั้นศึกษาการและจากผลการวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย

ตารางภาพ 1.1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1.4 ข้อจำกัดของการวิจัย

ถึงแม้การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ หากแต่ผู้วิจัยไม่สามารถศึกษาให้ครอบคลุมวิทยาลัยสงฆ์ทั้งหมดได้ด้วยข้อจำกัดเชิงงบประมาณและเวลาในการทำการวิจัย อย่างไรก็ตามบริบทในการศึกษาครั้งนี้พยายามให้ครอบคลุมทั้งนิสิตที่เป็นพระภิกษุ และเป็นคฤหัสถ์ของวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงมีข้อจำกัดในการสรุปอ้างอิงไปยังประชากรและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ โดยการสรุปอ้างอิงอาจจะทำได้อย่างจำกัดเฉพาะกรณีที่มีบริบทใกล้เคียงกับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 **การวิเคราะห์** หมายถึง การแยกแยะสาระต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการอ่าน ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งเสริมและเป็นปัญหาอุปสรรคต่อพฤติกรรมการอ่านของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

1.5.2 **นิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช** หมายถึง ผู้ที่กำลังทำการศึกษาอยู่ในวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชโดยยังมีสถานะเป็นนักศึกษาในระดับต่างๆ ทั้งประกาศนียบัตรอนุปริญญา ปริญญา และปริญญาโท ทั้งนี้หมายรวมครอบคลุมทั้ง นิสิตที่เป็นสงฆ์ และนิสิตที่เป็นคฤหัสถ์

1.5.3 **การศึกษาพฤติกรรม** (เชิงปริมาณ) เป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงพฤติกรรมทั้งจากเอกสารและการสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม และนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้สัมภาษณ์และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละในการแสดงผลพฤติกรรมในแต่ละด้าน

1.5.4 **ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อพฤติกรรมการอ่าน** หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่ช่วยสนับสนุนให้นิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชมีพฤติกรรมการอ่านดีขึ้น

1.5.5 **ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน** หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่ขัดขวางกระบวนการอ่านของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

1.5.6 **พฤติกรรมการอ่าน** หมายถึง ความถี่ในการอ่าน ปริมาณการอ่าน ประเภทเนื้อหาหรือหนังสือในการอ่าน สถานที่ แหล่งหนังสือ สื่อสารที่ใช้ในการอ่าน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 **ประโยชน์ด้านวิชาการ** ได้ข้อความรู้ในศาสตร์การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

1.6.2 **ประโยชน์ในการประยุกต์ใช้** ได้แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องกระบวนการเรียนการสอน และการบริหารวิชาการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไปให้มีประสิทธิภาพ